

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 161/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o. Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 14Csp/81/2020 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom okresného súdu v konaní o proti nej podanej žalobe.

2. Už nálezom ústavného súdu č. k. III. ÚS 593/2024-43 z 27. februára 2025 (ďalej len „skorší nález“) bolo vyslovené, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Ústavný súd okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov, no nevyhovel návrhu sťažovateľky na priznanie finančného zadosťučinenia a ako zjavne neopodstatnenú odmietol námietku porušenia základného práva na súdnu ochranu. Pritom vychádzal z toho, že žalobca sa proti žalovanej sťažovateľke žalobou z apríla 2020 domáha zaplataenia 1 204,71 eur s príslušenstvom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okresný súd uznesením z novembra pripustil zmenu žalobcu, pričom sťažovateľka v júni 2021 namietla nedostatok jeho aktívnej legitimácie. K tomu sa žalobca vyjadril podaním z októbra 2021. Okresný súd nariadil pojednávanie na 14. február 2025, na ktorom rozhodol rozsudkom. Žalobu zamietol a sťažovateľke proti žalobcovi priznal náhradu trov konania. Rozsudok však vyhotovil až 2. januára 2026 a sťažovateľke ho doručil 18. januára 2026. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka z 10. februára 2026 sťažovateľke priznal náhradu trov konania 359,58 eur.

3. Sťažovateľka porušenie ústavných práv identifikuje v tom, že okresný súd nedodržel zákonnú 30-dňovú lehotu na vyhotovenie rozsudku, a to v situácii, keď mu bolo prikázané konať bez zbytočných prietahov. Zdôrazňuje, že vec je jednoduchá (rozhodné právne otázky sú vyriešené judikatúrou). Sťažovateľka pripomína, že okresný súd nerozhodol právoplatne o náhrade trov konania a proti jeho poslednému uzneseniu mieni podať sťažnosť. Sťažovateľka zdôrazňuje, že k predĺženiu konania neprispela, a dúfa, že ústavný súd ju opäť nebude karhať nepriznaním finančného zadosťučinenia a krátením trov a uzná, že nečinnosť sudcu bola protiústavná. Je toho názoru, že postup okresného súdu je v rozpore s právom na vysokú ochranu práv spotrebiteľa podľa čl. 38 charty. Sťažovateľka uvádza, že pre vylúčenie pochybností sa ústavnou sťažnosťou domáha prieskumu nekonania okresného súdu len v období od vyhlásenia rozsudku do doručenia jeho písomného vyhotovenia.

II.

4. Napriek tomu, že sťažovateľka vyjadruje snahu o vylúčenie pochybností o tom, čo ústavnou sťažnosťou namieta, z jej návrhu na rozhodnutie ústavného súdu a opisu rozhodujúcich skutočností je zrejmé, že namieta aj postup okresného súdu od začatia konania, pričom osobitne zvyrazňuje jeho nečinnosť spojenú so zdĺhavým doručovaním rozsudku po skoršom náleze. V rozsahu proti postupu okresného súdu v období do skoršieho nálezu z 27. februára 2025 a z dôvodu porušenia ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote je ústavná sťažnosť podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, keďže sa týka porušenia ústavných práv postupom okresného súdu, ktorý bol predmetom posúdenia ústavného súdu v skoršom náleze. Ústavná sťažnosť sa tak týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol. Preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. V rozsahu proti postupu okresného súdu po 27. februári 2025 z dôvodu porušenia ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Je tomu tak preto, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie ústavných práv (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02) a účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu (IV. ÚS 221/04).

6. Od skoršieho nálezu do podania ústavnej sťažnosti uplynul rok, počas ktorého bola odstránená právna neistota sťažovateľky týkajúca sa dôvodnosti proti nej podanej žalobe o zaplatenie pomerne nízkej čiastky 1 204,71 eur. Zároveň okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka bezprostredne po právoplatnosti rozsudku rozhodol o výške náhrady trov konania. V podstatnej časti tak bol nastolená právna istota sťažovateľky. I keď obdobie po skoršom náleze ústavného súdu bolo sprevádzané z pohľadu podústavným právom stanovenej lehoty na vypracovanie rozsudku hrubou nečinnosťou, nie je dôvod na opätovné vyslovenie porušenia ústavných práv sťažovateľky. Je tomu tak preto, že porušenie povinností sudcu, ktoré vyplývajú z procesného predpisu, samo osebe neodôvodňuje záver o porušení ústavných práv sťažovateľky. Rozhodujúce je to, že do roka bola nastolená právna istota o proti sťažovateľke podanej žalobe.

7. V rozsahu námietky porušenia ústavného práva na súdnu ochranu a zásady vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa postupom okresného súdu od podania žaloby treba uviesť, že prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nespadá pod ochranu práva na súdnu ochranu. Ibaže by výsledok konania pre extrémne prietahy bol pre stranu konania bezpredmetný (IV. ÚS 242/07). V prípade sťažovateľky tomu tak s ohľadom na predmet sporu nie je. Sťažovateľka bola žalovanou a proti nej podanej žalobe bolo rozhodnuté v neprimeranej dobe, čo viedlo k vysloveniu porušenia jej ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Celková dĺžka konania však s ohľadom na odstránenie právnej neistoty sťažovateľky neodôvodňuje záver, že by v jej veci došlo k odmietnutiu spravodlivosti alebo odmietnutiu poskytnutia vysokej ochrany spotrebiteľa tak, že by bol výsledok o proti nej vedeného civilného sporu bezpredmetný. Z dôvodu porušenia týchto ústavných práv je tak ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu